

...položil som základ...

Ale každý nech hľadí, ako naň stavia.

1. Korinským 3:10

V tomto článku hľadáme odpoveď na otázku: *Ako stavať na základe, ktorý už v našom živote bol položený a ktorým je Ježiš Kristus?*

Najskôr musíme položiť ten správny základ, ako sme písali už v predchádzajúcom článku (*Solas*

číslo 23, leto 2014, str. 28-31). Je možné položiť si do života správny, ale aj nesprávny, zlý základ, ako o tom učí Pán Ježiš v podobenstve o rozumnom mužovi a o mužovi bláznovi (Matúš 7:24-27): „

Každého teda, kto čuje tieto moje slová a činí ich, pripodobním rozumnému človekovi, ktorý postavil svoj dom na skale. A spustil sa lejak, a prišli rieky, a zaviali vetry a oborili sa na ten dom, a nepadol, pretože bol založený na skale. A každý, kto čuje tieto moje slová a nečiní ich, bude pripodobnený človeku bláznovi, ktorý vystavil svoj dom na piesku. A spustil sa lejak a prišli rieky, a zaviali vetry a zavadili o ten dom, a padol a jeho pád bol veľký

“

Z tohto podobenstva rozumieme, že ak je základ zlý, tak na ňom sa potom už nijako nedá postaviť budova, ktorá by obstála v nepriazni času. Len budova postavená na dobrom základe môže obstáť. Rozdiel medzi budovami týchto dvoch mužov nebol v skúškach, ktorým boli vystavené. Oba domy boli vystavené rovnako búrke, vetru, povodni. Rozdiel medzi nimi bol v tom, na akom základe boli vystavané. To, čo podobenstvo chce zdôrazniť je, že ak je položený zlý základ, všetko je už vopred stratené a je len otázkou času, kedy prídu skúšky a dom sa zrúti a jeho pád bude veľký.

Pán Ježiš v podobenstve aj vyložil, ako je možné položiť správny základ, aby sme potom „stavali na skale“, ktorou je on sám (pozri tiež hore citovaný článok, stranu 31). Opisuje to slovami: „... *kto čuje tieto moje slová a činí ich...*“ Rozumný muž počul evanjelium Ježiša Krista a tomuto (nie inému) evanjeliu uveril (základ). Slovami „činí ich“ Pán Ježiš podčiarkuje, že spasiteľná viera je viac než len samotné presvedčenie, či intelektuálne súhlasenie s jeho slovami. Spasiteľná viera je nerozlučne spojená aj s poslušnosťou viery. Teda výraz „počuť slová Pána Ježiša a činiť ich“ znamená počuť pravé (biblické) evanjelium o ceste spásy, uveriť a súčasne byť poslušný vo viere. Na inom mieste to Pán Ježiš vyjadril takto: „*Kto verí v Syna, má večný život; ale kto nie je vo viere poslušný Synovi, neuzrie života, ale hnev Boží zostáva na ňom*

“ (Ján 3:36). Aby podčiarkol, že kvalitou (vlastnosťou) spasiteľnej viery je poslušnosť (poslušnosť viery), nehovorí len „kto neverí“, ale použije výraz „kto nie je vo viere poslušný“. Podobne sú v Skutkoch 6:7 opísaní tí kňazi, ktorí spasiteľne uverili v Pána Ježiša, ako takí, ktorí boli „poslušní viere“. Jednoducho povedané: Pre spásu nestačí veriť „teoreticky“, ale treba podľa viery aj žiť a konať. Je potrebné Pána Ježiša poslúchať, napodobňovať, nasledovať. Treba žiť podľa jeho prikázaní, ktoré neskôr inšpiráciou Svätého Ducha rozvinuli aj apoštoli, čo v zmysle učenia nazývame sumárne „učenie Kristovo a učenie apoštolov“ a v zmysle normy pre žitie nového života nazývame „Kristov zákon“ (1. Korinským 9:21) či voľne povedané „novozmluvné prikázania“, alebo aj „apoštolské ustanovenia“.

Nepochybujeme o tom, že pre fyzickú budovu je dôležitý dobrý základ, ale o to viac je to dôležité pre duchovnú stavbu človeka, duchovný život, život viery. Preto aj na tomto mieste

znova zdôrazňujeme dôležitosť dobrého, správneho základu.

Ako stavať na správnom základe - ako „stavať na skale“?

Správne stavanie budovy sa začína už položením správneho základu. Už polozenie správneho (dobrého) základu má v sebe aj rovinu (prvok) stavania dobrej budovy. Rozumný muž počul a uveril (položil dobrý základ) a slová Pána Ježiša Krista (Kristov zákon) vo svojom živote aj naďalej naplňal, žil nimi (stavanie budovy). Dom rozumného muža bol nielen postavený na dobrom základe, ale bol aj dobre stavaný. Preto dom múdreho muža odolal všetkým búrkam a pohromám. Muž blázon tak neurobil – počul, ale neuveril, a preto ani nekonal podľa toho, čo počul. Preto jeho dom neodolal, zrútil sa. Na oba domy prišli rovnaké pohromy. Uvedomme si, že kresťanstvo neponúka nikomu cestu života viery v Ježiša Krista (cestu do neba) ako cestu pokojnú a bez problémov a starostí. Naopak, Písmo varuje, že do kráľovstva Božieho musíme vojsť cez mnohé súženia (Skutky 14:22). Evanjelium, ktoré by ukazovalo cestu do neba ako bezproblémovú a bez ťažkostí, je falošné evanjelium (pozri aj Galatským 1:6-13), ktoré nikoho neprivedie do cieľovej stanice, ktorou je večný život v Božom kráľovstve.

Samotnému stavaniu na základe, na tom správnom, dobre položenom základe, sa potom venujú aj ďalšie novozmluvné texty, ktoré rovnako používajú symboliku stavania stavby.

Keď v našom živote už je položený základ, ktorým je Ježiš Kristus, potom na tejto skale budujeme počúvaním a plnením Božieho slova. Môžeme to povedať aj nasledovne: Usilovným štúdiom Božieho slova a jeho aplikáciou v našich životoch. Tak to povedal aj apoštol Pavol starším v Efeze, keď sa s nimi lúčil: „*A teraz už porúčam vás Pánovi a slovu Jeho milosti, ktoré má silu vybudovať vás a dať vám dedičstvo so všetkými posvätenými.*

“ (Skutky 20:32 – evanjelický preklad). Je to Božie slovo a jedine Božie slovo, ktoré, keď ho počujeme a plníme, študujeme a aplikujeme, je schopné a má moc a silu vo veriacich budovať a vybudovať pevnú a bezpečnú stavbu viery na základe samého Ježiša Krista. Toto privádza k otázke:

Aký je vzťah medzi Kristom a Bibliou?

Biblia o sebe prehlasuje, že je Božie slovo. V Písme je tiež viacero miest, kde rovnaké pomenovanie, Slovo, resp. Slovo Božie, je dané aj samotnému Ježišovi Kristovi. Takými miestami, napríklad, sú: „*Na počiatku bolo Slovo a to Slovo bolo u Boha a to Slovo bol Boh.*“ (Ján 1:1); „*A on, to Slovo sa stalo telom a stánilo medzi nami...*“ (Ján 1:14; pozri tiež 1. Jánov 1:1-4) a tiež aj „*A bol oblečený v rúchu, pokropenom krvou, a jeho meno sa zovie: Slovo Božie.*“ (Zjavenie 19:13).

Rovnakosť pomenovania Biblie a osoby Ježiša Krista poukazuje na rovnosť (zhodu) podstaty: Biblia je Božie slovo a Kristus je Božie Slovo (Slovo). Oboje je autoritatívnym a dokončeným zjavením Boha a oboje je navzájom v dokonalej zhode. Biblia je zapísané Božie slovo a Kristus je žijúce Božie Slovo. Biblia dokonale zjavuje Krista a Kristus dokonale naplňuje Bibliu (Božie slovo). Pred svojim vtelením bol Kristus večným Slovom u Otca (Ján 1:1) a vo vtelení je Kristus Slovom v tele (Slovom učeným telom). Svätý Duch, ktorý Boha zjavuje skrze jeho zapísané slovo – Bibliu, zjavuje Boha v Slove učenom telom – v Ježišovi Kristovi Nazaretskom (Ján 16:14).

Rovnosť (zhodu) podstaty medzi Božím slovom a osobou Ježiša Krista vidíme aj z iného uhla pohľadu. Oboje je životom (Ján 14:6). Božie slovo (zapísané, alebo hovorené/zvestované) je samo o sebe životom. Rovnako tak aj Ježiš Kristus (Slovo učené telom) je život, má život sám v sebe.

Zapísané alebo hovorené/zvestované Božie slovo je živé, je život, oživuje:

„Človek nebude žiť na samom chlebe, ale na každom slove, ktoré vychádza skrze ústa Božie.“
(Matúš 4:4), „...

Slová, ktoré vám ja hovorím, sú duch a sú život. ... Slová večného života máš

.“ (Ján 6:63 a 68); „

majú u seba slovo života...

“ (Filipským 2:16); „

A chcúc to tak, splodil nás slovom pravdy...

“ (Jakub 1:18); „

znova splodení súc nie z porušiteľného semena, ale z neporušiteľného živým slovom Boha a zostávajúcim na veky.

“ (1. Petra 1:23); „
Lebo slovo Božie je živé a účinné...
“ (Židom 4:12 a ďalšie miesta).

Ježiš Kristus má život a je život sám o sebe:

„V ňom bol život, a ten život bol svetlom ľudí... Lebo ako má Otec život sám v sebe, tak dal aj Synovi, aby mal život sám v sebe. ... Ježiš jej povedal: Ja som vzkriesenie i život “ (Ján 1:4, 5:26 a 1:25; rovnako aj Ján 6:33, 10:28, 11:25, 14:16; Skutky 3:15; Rímskym 5:10, 6:23; 1. Ján 1:2 a ďalšie miesta).

Podobne rovnakou podstatou zapísané Božie slovo a vtelené Slovo sú aj v zmysle: cesta, pravda, uzdravenie, svetlo a ďalším.

Postoj k zapísanému Božiemu slovu znamená rovnaký postoj k osobe Ježiša Krista, k Slovu, a je ukazovateľom postoja k samému Bohu. Preto vzťah k Bohu sa prejavuje vzťahom k jeho Slovu a ten sa prejavuje podľa vzťahu k zapísanému Božiemu slovu (Biblii).

Z tohto, čo sme teraz povedali, pre veriaceho vyplýva, že jeho vzťah k Biblii má byť rovnaký ako jeho vzťah ku Kristovi. Takto to oznamuje aj sama Biblia v Jánovom evanjeliu v 14. Kapitole, v ktorej je zapísaná situácia, kedy Pán Ježiš pripravuje svojich učeníkov na dobu, keď má byť od nich vzatý. Učenikom hovorí: „*Ešte krátku chvíľu, a svet ma viacej neuvidí, ale vy ma uvidíte...*“ (verš 19). *Učeníci nerozumejú tomu, že svet ho už neuvidí, ale oni áno. Pán im to objasňuje slovami: „Ježiš odpovedal a riekol mu: Keď ma niekto miluje, ten bude ostríhať moje slovo, a môj Otec ho bude milovať, a prídeme k nemu a urobíme si u neho príbytok.*

“ (verš 23). Kľúčom k porozumeniu sú slová: bude ostríhať moje slovo. Toto poukazuje na to a hovorí o tom, aký má byť vzťah veriaceho (učenika Ježiša Krista) k Ježišovi Kristovi a k Biblii. Veriaci v Ježiša Krista (v Slovo učinené telom) zachováva (ostríha) Kristovo slovo zapísané v Biblii, lebo podstata oboch je tá istá.

Po položení pevného základu Písmo inštruuje o stavaní pevnej budovy viery. Smeruje, vedie nás k jednému, a to: Postaviť pevnú budovu viery znamená počúvať (čítať, študovať), zachovávať (ostríhať) a žiť Kristovo slovo (Matúš 7:24; Ján 14:23). Pre veriaceho v Ježiša Krista je to životne dôležitá vec, lebo pre neho to znamená, že:

Zachovávanie Božieho slova ukazuje na skutočnosť, že ide v skutku o nasledovníka (učenika) Ježiša Krista. Podľa verša Ján 14:23 ostríhanie Božieho slova je preukázaním jeho skutočného milovania Boha a dôvodom Božej lásky k učeníkovi. Ten, kto zachováva a poslúcha Božie slovo, bude mať spoločenstvo s Bohom a Boh bude prebývať v jeho živote. Podobne tak to opisujú aj verše: „*Kto hovorí: Zním ho, a jeho prikázaní nezachováva, je lhár, a v tom niet pravdy. Ale kto zachováva jeho slovo, v tom je po pravde láska Božia dokonaná. Po tom známe, že sme v ňom. Ten, kto hovorí, že zostáva v ňom, je povinný, ako on chodil, i sám tak chodiť*“ (1. Jánov 2:4-6). Zachovávanie Božieho slova je preverením lásky veriaceho k Bohu. Postoj k Biblii je postoj k samému Bohu.

Dnes Pán Ježiš Kristus, Boží Syn, sedí po pravici Otca v nebesiach. Dnes tu s nami prebýva skrze svojho Ducha a skrze Božie slovo. Verím, že Boh hovorí k svojmu ľudu rôznym spôsobom (Skutky 2:14-21; Židom 1:1), ale pritom Písmo je najvyššou autoritou a tým najzávažnejším a najdôležitejším prostriedkom, skrze ktorý Boh zjavuje samého seba, hovorí k svojmu ľudu, vedie svoj ľud a usmerňuje ho. Všetko ostatné zjavenie musí byť preskúmané porovnaním s Písmom a môže byť prijaté len do tej miery, do akej je v súlade s učením, praxou a príkladmi predloženými v Biblii. Je potrebné a životne dôležité neustále zdôrazňovať zvrchovanosť a nadradenosť Písma nad akýmkoľvek iným zdrojom zjavenia alebo učenia.

Zapísané Božie slovo (Biblia) je najvyšším a najdôležitejším meradlom, ktorým musí byť všetko ostatné rozsudzované a preverované (pomerané). Žiadne učenie, žiadne prehlásenie či tvrdenie, žiadna prax a čokoľvek iné, nemôže byť prijaté, keď/pokiaľ nie je v plnom súlade s Božím slovom. Pritom nikto, človek, spoločenstvo či cirkev, nemá právo zapísané Božie slovo meniť, ignorovať či prekrúcať. Ak tak robí, nemusíme naň brať ohľad, lebo záväzným a budujúcim je len Božie slovo kanonizované a zapísané v 66 knihách Písma.

Na záver stručné zhrnutie:

Na položenom základe, ktorým je Ježiš Kristus, budujeme naše životy počúvaním, zachovávaním a činením Božieho slova. Je to teda Božie slovo, ktoré nás buduje. Božie slovo je testom nášho nasledovania a poslúchania Boha a našej lásky k Bohu. Je to spôsob, ktorým Kristus zjavuje sám seba a spôsob, ktorým k nám prichádza Boh vo svojej plnosti.